

مدرک محمد مجیب از امام صادق (علیه السلام)

باب حادی عشر

صفات ثبوتیه خداوند

جلسه ۲۵

استاد علی احمدی

مدرک بودن خداوند متعال:

دلیل بر مدرک بودن خداوند متعال:

همان دلیلی است که در مورد علم خدا اقامه شد، یعنی حی بودن خداوند و شخص حی، صحیح است که درک کند و هرچه در مورد خداوند صحیح باشد، واجب است که به آن متّصف باشد و علاوه بر این دلیل، قرآن نیز مدرک بودن را یکی از صفات خداوند متعال دانسته است، پس واجب است که خداوند را متّصف به این صفت بدانیم.

قدیم، ازلی، باقی و ابدی بودن خداوند:

منظور از قدیم و ازلی بودن خداوند: یعنی عدم و فناء سابق، برای او ممتنع است (از ابتدا بوده است).

منظور از باقی و ابدی بودن خداوند: یعنی عدم و فناء لاحق، برای او ممتنع است (تا همیشه خواهد بود).

توضیح بیشتر:

منظور از قدیم و ازلی: این است که خداوند در تمام زمان‌های ماضی، چه از نوع حقیقی (که زمان خلق شده بود) و چه از نوع زمان‌های فرضی (هنوز زمان خلق نشده بود)، بوده است.

منظور از باقی: خداوند در تمام زمان‌ها (اعم از حقیقی و فرضی، ماضی و مستقبل) بوده است.

منظور از ابدی: این است که خداوند در تمام زمان‌های آینده (اعم از حقیقی و فرضی) بوده است.

منظور از سرمدی: شامل تمام صورت‌های بالا می‌شود.

در رتبه مجاز امام صادق علیه السلام

دلیل ثبوت این صفات برای خداوند متعال:

این است که خداوند واجب الوجود است و عدم به صورت مطلق برای او محال است چه عدم سابق و چه عدم لاحق و اگر عدم به صورت مطلق برای او ممتنع شد، پس در نتیجه خداوند متعال، قدیم، ازلی، باقی و ابدی است.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv